

CERUTOVA ULICA 6, 1000 LJUBLJANA,

TEL.: 01 / 5492 614 E-mail: vrtec.pedenjped@guest.arnes.si

Zavod: Vrtec Pedenjped

Cerutova ul. 6

1000 Ljubljana

**Sofinancira
Evropska unija**

Udeleženca: Neža Škerjanec, Pavel Urbanc

Datum izvedbe: 12.6.2024

PRIMER DOBRE PRAKSE: ORGANIZACIJA POPOLDANSKEGA SREČANJA S STARŠI IN OTROKI 1. STAROSTNEGA OBDOBJA

Na izobraževanju na tečaju We are all special: Inclusion and support for students with special needs in and out of classroom, v okviru projekta Akreditacija Erasmus sva se seznanila z različnimi pristopi komunikacijskih spretnosti in oblik dejavnosti, ki pripomorejo k boljšemu sodelovanju s starši. Le-ti so v velikem deležu vključeni v naše profesionalno delo, zato sva želela nadgraditi in še izboljšati nivo naše komunikacije, medsebojnih odnosov ter sodelovanja.

Zato sva se strokovna delavca odločila, da bova na podlagi pridobljenih znanj skušala v različne oblike srečanj s starši izvajati drugačne pristope. Tako sva ob zaključku prvega vrtčevskega leta strokovna delavca organizirala in izvedla skupno srečanje staršev in otrok 1. starostnega obdobja. Običajno so srečanja ob koncu leta osnovani kot klasični roditeljski sestanki za starše, midva pa sva želela v praksi preizkusiti novo, razširjeno obliko medsebojnega sodelovanja. Skupno srečanje sva si tako zamislila kot presek roditeljskega sestanka, delavnice za otroke in pogovornih uric. Želela sva, da je srečanje izvedeno spontano oz. brez vnaprejšnjih navodil, ki bi deležnike omejevale ali usmerjale v situacije, kjer ne bi bili sproščeni.

Prav tako sva želela, da bi srečanje potekalo na individualni ravni, v sodelovanju v manjših skupinah ter kot skupni roditeljski sestanek. Obenem pa bi bili na srečanju prisotni otroci, ki bi imeli možnost igre in medsebojnega druženja.

Cilj je bil tudi, da bi se otroci počutili sproščeno in neobremenjeno kljub prisotnosti staršev, saj bi tako lahko pokazali svoj naravni temperament in značaj, ki ga običajno kažejo v skupini. Po drugi strani pa bi starš imeli uvid v dogajanje v skupini, v vedenje svojega otroka in tudi priložnost konstruktivnega pogovora z ostalimi starši in vzgojiteljema skupine.

STRUKTURA SREČANJA:

Srečanje je potekalo v dveh igralnicah, načrtovala pa sva tudi uporabo naše terase pred igralnico, vendar nama je bilo zaradi slabega vremena to onemogočeno.

- Pozdrav in sprejem otrok in staršev ter uvodni del sestanka:

Starši in otroci so na srečanje prihajali posamezno, zato sva se lahko ob prihodu glede na okoliščine posvetila vsaki družini posebej in jih povabila v igralnico. Ko so bile vse družine zbrane, sva otroke in starše povabila, da se nama pridružijo pri igri. Starše sva po začetni vključitvi spodbudila, da otroke »spustijo« in jih opazujejo. Na ta način sva želela, da starši dobijo uvid v dnevno rutino skupine in v spretnosti in navade, ki jih je njihov otrok že osvojil. Z opazovanjem pa so starši imeli priložnost videti, kako se njihov otrok vede v »naravnem« okolju. Le okolje, ki si ga otrok deli s svojimi vrstniki brez posredovanja odraslih je tisto, v katerem je otrok povsem naraven in spontan ter v najboljši meri izraža svoj temperament in karakter ter svoje individualne značilnosti, ki so v 1. starostnem obdobju najbolj izrazite. Medtem, ko so starši opazovali svoje otroke pri igri in socialni interakciji, sva jim posredovala osnovne informacije o sestavi skupine ter organizaciji prostora in dela v naslednjem šolskem letu.

- Gibalno-plesna dejavnost in »pogovorne urice« (izmenjava mnenj, opažanj), ... :

Otroci so imeli pripravljeno gibalno dejavnost oz. poligon, sestavljen iz čutne poti, lahko pa so si izbrali tudi mehke žoge. Na začetku so otroci s pomočjo staršev ali starejših sorojencev premagovali »gibalne ovire« oz. se igrali z mehкими žogami, ki so si jih večinoma podajali s starši, sorojenci oz. z nama. Kasneje pa so si izbrali igrače iz igralnice po svoji želji oz. so jim bile te ponujene. Otroci so se hitro sprostiti in se začeli igrati med seboj. Strokovna delavca pa sva starše spodbujala, naj (kolikor je le mogoče) otroke opazujejo pri njihovem »naravnem vedenju«, kot ga imajo vsakodnevno ob bivanju v vrtcu. Nekateri starši so želeli posredovati pri manjših med vrstniških sporih, a sva jih spodbujala, da naj tega ne storijo, temveč naj raje opazujejo socialne spretnosti in vedenje ne samo lastnega, temveč vseh otrok. Ob tem se je sčasoma razvil pogovor med strokovnima delavcema in starši, ki se je oblikoval v različno

velikih skupinah. Opazovali smo igro in medsebojne interakcije, si izmenjali izkušnje in mnenja ter obenem govorili o vzgojnih posebnostih, prijemih in željah, ki jih imamo. Pogovor sva navezala na razvojno-vzgojno tematiko, ki se trenutno pojavlja v skupini, to je grizenje. Skupaj s starši smo imeli konstruktiven pogovor in skupaj smo sprejeli sklep, da se bomo vsi skupaj trudili, da ta razvojna faza mine brez medsebojnega obtoževanja in slabe volje. Za doseg tega cilja pa smo izpostavili dosledno redno medsebojno komuniciranje, v katerem sta glavna akterja vzgojitelja kot vezni člen med starši in otroki ter razumevanje dane situacije.

Poudarili smo pomen postavljanja meja in doslednosti odraslih pri tem ter izražanje pozornosti tistemu otroku, ki je ogrizen in ne tistemu, ki grize (nevarnost iskanja negativne pozornosti). Razgovori so sprva potekali na individualni ravni, kasneje pa v manjših skupinah. Skupine so se oblikovale glede na vzgojno temo oz. značilnost pri posameznem otroku. V teh pogovorih smo govorili o svojih opažanjih in izkušnjah. Po izmenjavi mnenj smo jih kasneje na ravni skupine ustno oblikovali v sklep oz. dogovor o strategiji staršev in vzgojnega tima v prihodnjem obdobju.

Ko je motivacija otrok padla, smo skupaj pospravili igrače in zaplesali spontani ples na večkrat poslušano glasbo. Ta ples je postal del dnevne rutine (po pospravljanju igrač), zato so otroci vedeli, katera dejavnost bo sledila. Veselilo naju je, da so bili otroci ob plesu sproščeni in se v veliki meri niso ozirali na prisotnost staršev. Starši pa so pri otrocih lahko opazovali razumevanje navodil in pomoč pri pospravljanju ter sodelovanje med otroki.

- **Popoldansko-večerna malica in zaključek srečanja:**

Ko smo pospravili igrače, sva otroke povabila na malico v sosednjo igralnico. Tam jih je čakalo sadje in piškoti ter pijača. Otroci so se, tako kot vsak dan v vrtcu, posedli za mizo in pričeli z obedovanjem. Starši so prav tako posedli po robu igralnice in pustili otrokom, da so jedli sami in samostojno izražali svoje želje, obenem pa so jih lahko opazovali.

V tem času sva oba vzgojitelja staršem povedala, na kakšen način sva v tem letu razvijala samostojnost in kako jo želiva razvijati v prihodnosti. Omenila sva samostojnost pri jedi, ješčnost, samostojnost v garderobi in pri toaletnem treningu.

Predstavila sva jim najin pristop pri doseganju samostojnosti na sprehodih in vse starše spodbudila, da naj spodbujajo čim višji nivo samostojnosti na vseh nivojih otrokovega življenja.

Ob koncu pogovora smo skušaj s starši otrokom pomagali, da zaključijo svoj obrok in jih usmerili k prosti igri.

Ko se je srečanje zaključevalo, sva se oba vzgojitelja individualno poslovila od vsakega otroka in od vsake družine posebej ter se jim zahvalila za prijetno druženje.

SKLEP:

Po najinem mnenju sva dosegla zastavljene cilje: otroci so bili v večini primerov neobremenjeni s prisotnostjo staršev, starši so se lahko sprostili in dobili vpogled v »življenje« in vedenje svojih otrok. Obenem pa smo lahko izoblikovali individualno komunikacijo ter komunikacijo v manjših skupinah ter v večji skupini.

Obenem smo se medsebojno bolje spoznali in začeli utrjevati medsebojne odnose, ki so in bodo temelj našega nadaljnjega sodelovanja.

Izvedla in zapisala: Neža Škerjanec, Pavel Urbanc